

Warszawa, 23.08.2015 r.

prof. dr hab. n. med. Przemysław Bieńkowski
Zakład Farmakologii
Instytut Psychiatrii i Neurologii
ul. Sobieskiego 9, 02-957 Warszawa
tel./fax: 22 - 842 76 44; email: bienkow@ipin.edu.pl

Opinia o dorobku naukowym dr. n. med. Adama Wysokińskiego

Dane osobowe i miejsce zatrudnienia Habilitanta

Doktor nauk medycznych Adam Wysokiński jest lekarzem, specjalistą w dziedzinie psychiatrii (od 2013 r.). Pracuje na stanowisku starszego asystenta w Klinice Psychiatrii Wieku Podeszłego i Zaburzeń Psychotycznych UM w Łodzi.

Studia i stopień naukowy Habilitanta

Studia medyczne na Akademii Medycznej w Bydgoszczy ukończył, z wyróżnieniem, w 2004 r. Stopień doktora nauk medycznych uzyskał na Wydziale Wojskowo-Lekarskim Uniwersytetu Medycznego w Łodzi w 2009 r.

Ocena osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego Habilitanta

Jako osiągnięcie naukowe, zgodnie z art. 16 Ustawy z dn. 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, Dr Adam Wysokiński wskazał cykl sześciu publikacji poświęconych mechanizmom zaburzeń metabolicznych u pacjentów leczonych klozapiną w przebiegu schizofrenii. Wszystkie prace wchodzące w skład cyklu ukazały się drukiem w międzynarodowych czasopismach recenzowanych posiadających współczynnik IF.

Łączny współczynnik IF dla prac z tego cyklu wynosi >13 pkt., punktacja wg MNiSW - 150 pkt. Należy podkreślić, że prace Habilitanta ukazały się w bardzo solidnych i uznanych czasopismach psychiatrycznych (Psychiatry Research,

Pharmacopsychiatry, Clinical Neuropharmacology) i neurobiologicznych (Neurochemical Research, Metabolic Brain Disease).

Oświadczenia Współautorów prac wskazują na wiodącą rolę Pana Dr. Wysokińskiego w powstaniu w/w publikacji. Niezależnie od tego, rzuca się w oczy fakt, że Habilitant jest pierwszym autorem i autorem do korespondencji we wszystkich pracach wchodzących w skład cyklu, co dobitnie podkreśla naukową samodzielność Habilitanta oraz dobre przygotowanie do kontynuowania pracy naukowej w nowej roli.

Po analizie prac wchodzących w skład cyklu chciałbym zwrócić uwagę na publikację poświęconą des-acylowanej grelinie. Jest to niewątpliwie jedna z pierwszych prac w piśmiennictwie światowym na temat możliwej roli des-acylowanej greliny w etiopatogenezie powikłań metabolicznych u pacjentów leczonych lekami przeciwpsychotycznymi. Podobna uwaga dobrze pasuje do publikacji poświęconej peptydowi CART.

Na uwagę zasługuje też praca, w której Habilitant opisał obniżone stężenie peptydu PYY(1-36) u pacjentów leczonych klozapiną. W dyskusji w/w pracy, Pan Dr. Wysokiński ostrożnie analizuje ograniczenia przyjętego protokołu i możliwość, że zmniejszone stężenie tego ważnego peptydu regulującego apetyt było "wyściową" cechą pacjentów niezależną od leczenia klozapiną. W mojej opinii, jest to kluczowa kwestia pozostająca do rozwikłania w przyszłych badaniach, które - mam nadzieję - Habilitant zaplanuje i przeprowadzi. Podobnie należy traktować wyniki dotyczące wyższego stężenia białka CART we krwi pacjentów leczonych klozapiną. Tu także dyskusja przeprowadzona przez Habilitanta jest odpowiednio ostrożna i wyważona.

Wszystkie prace wchodzące w skład cyklu poprzedzone są solidnym wstępem napisanym jasnym językiem i dobrze wprowadzającym nawet mniej zorientowanego czytelnika w problematykę zaburzeń metabolicznych indukowanych lekami przeciwpsychotycznymi. Autor dobrze uzasadnił rekrutację do badanej grupy pacjentów leczonych klozapiną w monoterapii.

Wybór i interpretacja parametrów biochemicznych również nie budzi moich zasadniczych zastrzeżeń. Jak zawsze można byłoby zbadać więcej - i pacjentów, i czynników biologicznych. Recenzent stoi tu jednak na pragmatycznym stanowisku, że lepiej móc interpretować wyniki mniejszego badania niż teoretyzować bez żadnych wyników.

Trzeba natomiast zauważyć, że w badaniach Habilitanta takie aspekty farmakoterapii, jak dawka klozapiny, skuteczność leku, profil działań niepożądanych czy wreszcie

współpraca w toku leczenia (teoretyczna i praktyczna możliwość, że części pacjentów nie zażywała leku) zostały potraktowane mniej wnikliwie.

Moje mniej istotne, krytyczne spostrzeżenie dotyczące osiągnięcia naukowego to brak pracy poglądowej, która stanowiłaby podsumowanie uzyskanych wyników i która byłaby dobrym miejscem do postawienia nowych hipotez oraz wyznaczenia kolejnych kierunków badań. Zdaję sobie sprawę, że nie jest to formalny obowiązek Habilitanta i dlatego nie kierowałem się tym spostrzeżeniem oceniając osiągnięcie i całokształt dorobku. Zwłaszcza, że w dorobku Habilitanta znalazłem pracę spełniającą przynajmniej częściowo powyższe kryteria.

* * *

Już przy wstępnej analizie dorobku, zwraca uwagę duża aktywność naukowa Habilitanta w ostatnich latach. Warto podkreślić, że w 2015 r. ukazały się drukiem liczne prace oryginalne wskazane w wykazie dorobku jako prace "w druku" lub "w recenzji".

Niezależnie od cyklu publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe, Habilitant jest autorem lub współautorem 60 prac pełnotekstowych opublikowanych w czasopiśmie recenzowanych. Sumaryczny współczynnik IF przekracza 40, wskaźnik H = 4.

Prace składające się na dorobek Pana Dr. Wysokińskiego tworzą w większości spójną całość obrazując naturalny rozwój zainteresowań Habilitanta. Jednocześnie prace te sygnalizują ciekawość poznawczą Dr. Wysokińskiego, umiejętność formułowania kolejnych celów badawczych na podstawie zebranego we wcześniejszych projektach materiału oraz - co nie mniej istotne - pracowitość i sumienność w prowadzeniu badań naukowych.

Zwraca uwagę istotny przyrost dorobku naukowego po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych. Zważywszy na fakt, że Habilitant uzyskał stopień doktora w 2009 r. jest to warte podkreślenia.

Aktywność dydaktyczna i organizacyjna

Pan Dr Wysokiński jest nauczycielem i opiekunem naukowym młodszych badaczy. Przygotowuje się też do pełnienia funkcji promotora pomocniczego. Naturalną aktywność dydaktyczną Habilitanta dobrze uzupełniają liczne wystąpienia na konferencjach naukowo-szkoleniowych, rozdziały w książkach i prace poglądowe. Na

szczególne podkreślenie zasługuje opublikowana niedawno w czasopiśmie *Age* praca poglądowa poświęcona anoreksji w wieku podeszłym.

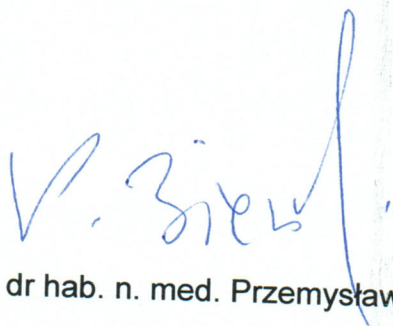
Dr Wysokiński jest członkiem rad wydawniczych 5 międzynarodowych czasopism naukowych. Pełnił funkcję recenzenta publikacji nadsyłanych do renomowanych czasopism naukowych (m.in. *Biological Psychiatry*, *Psychoneuroendocrinology*), co dobrze obrazuje pozycję Habilitanta w międzynarodowym środowisku naukowym.

Dr Wysokiński Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego. Był członkiem komitetu organizacyjnego dobrze znanych w środowisku psychiatrycznym z wysokiego poziomu merytorycznego *Warsztatów Psychogeriatrycznych*.

Wniosek końcowy

Podsumowując, zarówno dorobek naukowy, jak i działalność dydaktyczno-organizacyjną Pana doktora nauk medycznych Adama Wysokińskiego oceniam pozytywnie. Aktywność badawczą Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora oceniam, jako zdecydowanie wyróżniająca się.

Na podstawie przedstawionych mi do wglądu dokumentów (pismo Dziekana Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi z dn. 6 maja 2015 r., wraz z załącznikami) z pełnym przekonaniem popieram wniosek o nadanie Panu Adamowi Wysokińskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych - zgodnie z Ustawą z dn. 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

prof. dr hab. n. med. Przemysław Bieńkowski

INSTYTUT PSYCHIATRII I NEUROLOGII
Zakład Farmakologii i Fizjologii
Układu Nerwowego

Prof. dr hab. med. Przemysław Bieńkowski